

Рецензія

на дипломну роботу
Анастасії ОБОДОВСЬКОЇ
«КІРА»
ігровий фільм, 27 хв.

Два враження домінують у нас після перегляду фільму «Кіра». Перше - мінімалізм. Мінімалізм ЕМОЦІЙ. Залишене необхідне і те, що дозволено собі. Все інше видалено.

Друге - особлива недокументальна достовірність. Мені ніхто не пропонує зйомку «під документалку». Мене ніхто не переконує, що персонажі документальні. Але вони дуже СПРАВЖНІ! Справжність створена не тим, що актори самі так зіграли. Справжність - бо режисер і з камерою, і з акторами випрацював кожне рішення. І свідомо не хотів випрацювати «яскравість». Навпаки. 20-річна режисерка осмислено прагнула змістовної «непомітності» рішень і так само непомітності власної присутності. В самій цій поставленій перед собою задачі - зрілість розуміння режисерської професії.

Додамо до цього не випадковість кожного кадру. Вони не «склались» в процесі. Вони зняті, бо САМЕ ТАК задумані, вигадані. А таке вигадання особливо непросто, коли кожна сцена знімається одним планом. Приклад - простота і осмисленість сцени «сходи». Точність в сцені гаражу, в потязі за вікном, в «неголосній» зміні емоцій - і в камері з однієї точки, з майже непомітним «зумом».

Одвічні два вміння - і уявити, і відтворити. Ніби достовірність народилась в уяві, до того ще, як почали зйомки. І на майданчику головна задача - не пошкодити, не порушити. Обережна камера.

Не зруйнувати. Обережна дія. Не втрутитись. Режисура не від того, що треба зробити, а - чого робити НЕ ТРЕБА. Що треба собі заборонити. Від чого утриматись. В чому обмежити себе. Одзу: «кіно - мистецтво не показувати зайве».

І от цими-то якостями - може, і не усвідомлюючи цього! - Настя Ободовська точно володіє. Чи то навчилась, чи то сама в собі виховала, чи то від природи...

Але це дуже непрості вміння і беззаперечні ознаки рівня культури і режисерської професії.

Вищий бал.

Вікторія БОНДАР
редактор, продюсер

Сергій БУКОВСЬКИЙ
Кінорежисер
Народний артист України